

Mor Teresa Pàmies, ploma del compromís

L'escriptora lleidatana, de 93 anys, va ser una destacada activista de l'exili, dels drets de la dona i de les llibertats democràtiques

P. CARO

zona20barcelona@20minutos.es / twitter: @20m
20 minutos

Amb la mort ahir, als 93 anys a Granada, de l'autora catalana Teresa Pàmies, s'esfuma una de les dons més compromeses que ha donat aquest país. Nascuda l'any 1919 a Balaguer (Lleida), Pàmies, mare del també escriptor Sergi Pàmies i vídua de l'històric dirigent del PSUC Gregori López Raimundo, mort al 2007, desapareix una figura de gran pes intel·lectual i ideològic.

Va ser representant destacada dels escriptors a l'exili. Al 1939 va marxar a Mèxic, on va viure quatre anys, per marxar després a Txecoslovàquia (on va residir 12 més) i a França. Va tornar a Catalunya el 1971, i entre la seva producció literària hi figuren una vintena de llibres, la majoria dels quals escrits en llengua catalana.

La introducció a l'escriptura de Pàmies va ser sota el guiatge del seu pare, mecano-

Gran pes de l'autobiografia

Teresa Pàmies moria ahir a Granada a casa del seu fill Antonio. Ha estat distingida en vida amb els premis més importants del país, com la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, la Medalla d'Or al mèrit artístic de l'Ajuntament de Barcelona (2000) o el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2001). Gran part de la seva producció és autobiogràfica. Sergi Pàmies, el seu fill i escriptor, porta el nom de la seva mare perquè el seu pare vivia a la clandestinitat. Des de l'exili, Pàmies va col·laborar amb la revista *Serra d'Or*.

Teresa Pàmies.

EFE

grafiant els articles de tints polítics que li dictava el seu progenitor. Als 17 anys va assolir la direcció de les Jovenuts del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC)

i traslladant-se a Barcelona. També va enrolar-se a l'Aliança Dona Jove de Catalunya, una organització femenina que va fundar per ajudar els combatents de la Guerra Civil espanyola.

Durant el seu exili a Praga (Txecoslovàquia) va corregir les memòries redactades pel seu pare. L'obra resultant, *Testament a Praga*, va guanyar el Premi Josep Pla de les Lletres Catalanes al 1970, un any abans de tornar a Catalunya. El seu darrer llibre, *Informe al difunt* (2008), va ser un homenatge al seu marit, Gregori López Raimundo.